

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अवाक्षिपन् अपनीतवतः ॥ ३६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥

खड्गेन चरतस्तस्य शोणाश्वानधितिष्ठतः ॥ नददर्शांतरं द्रोणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २७ ॥ यथास्येनस्यपतनं वनेष्वामिषगृद्धिनः ॥ तथैवासीदभीसारस्तस्य द्रोणं
जिघांसतः ॥ २८ ॥ ततः शरशतेनास्य शतचंद्रं समाक्षिपत् ॥ द्रोणोद्भुपदपुत्रस्य खड्गं च दशभिः शरैः ॥ २९ ॥ हयांश्चैव चतुःषष्ट्या शराणां जघ्निवान्वली ॥ ध्वजं च
त्रंच भल्लाभ्यां तथा तौ पाष्णि सारथी ॥ ३० ॥ अथास्मै त्वरितो बाणमपरं जीवितांतकं ॥ आकर्णपूर्णं चिक्षेप वज्रं वज्रधरो यथा ॥ ३१ ॥ तंचतुर्दशभिस्तीक्ष्णैर्वा
णैश्चिच्छेद सात्यकिः ॥ ग्रस्तमाचार्यमुख्येन धृष्टद्युम्नं व्यमोचयत् ॥ ३२ ॥ सिंहेनेव मृगं ग्रस्तं नरसिंहेन मारिष ॥ द्रोणेन मोचयामास पांचाल्यं शिनिपुंगवः ॥
॥ ३३ ॥ सात्यकिं प्रेक्ष्य गोभारं पांचाल्यं च महाहवे ॥ शराणां त्वरितो द्रोणः षड्विंशत्या समर्पयत् ॥ ३४ ॥ ततो द्रोणं शिनेः पौत्रो ग्रसंतमपि स्तंजयान् ॥ प्रत्यविध्य
च्छित्तैर्बाणैः षड्विंशत्यास्तनांतरे ॥ ३५ ॥ ततः सर्वे रथास्तूर्णं पांचाल्या जयगृद्धिनः ॥ सात्वताभिस्तु ते द्रोणे धृष्टद्युम्नमवाक्षिपन् ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रो
णपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणधृष्टद्युम्नयुद्धे सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच बाणे तस्मिन्निरुक्ते तु धृष्टद्युम्ने च मो
क्षिते ॥ तेन दृष्टिं प्रवीरेण युयुधानेन संजय ॥ १ ॥ अमर्षितो महेष्वासः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ नरव्याघ्रः शिनेः पौत्रे द्रोणः किमकरोद्युधि ॥ २ ॥ संजय उवाच
संप्रद्रुतः क्रोधविषो व्यादितास्य शरासनः ॥ तीक्ष्णधारेषु दशनः सितनाराचदंष्ट्रवान् ॥ ३ ॥ संरंभामर्षताम्राक्षो महोरग इव श्वसन् ॥ नरवीरः प्रमुदितः शोणैरश्वै
र्महाजवैः ॥ ४ ॥ उत्पतद्भिरिवाकाशे क्रामद्भिरिव पर्वतं ॥ रुक्मपुंखान् शरानस्य न्युयुधानमुपाद्रवत् ॥ ५ ॥ शरपातमहावर्षं रथघोषबलाहकं ॥ कार्मुकाकर्षवि
क्षेपं नाराचबहुविद्युतं ॥ ६ ॥ शक्तिखट्वाशनिधरं क्रोधवेगसमुत्थितं ॥ द्रोणमेघमनावार्यं हयमारुतचोदितं ॥ ७ ॥ दृष्ट्वैवाभिपतंतं तं शूरः परपुरंजयः ॥ उवाच
सूतं शैनेयः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ॥ ८ ॥ एनं वै ब्राह्मणं शूरं स्वकर्मण्यनवस्थितं ॥ आश्रयं धार्तराष्ट्रस्य राज्ञो दुःखभयापहं ॥ ९ ॥ शीघ्रं प्रजवितैरश्वैः प्रत्युद्याहि प्रहृष्ट
वत् ॥ आचार्यराजपुत्राणां सततं शूरमानिनं ॥ १० ॥ ततो रजतसंकाशामाधवस्य हयोत्तमाः ॥ द्रोणस्याभिमुखाः शीघ्रमगच्छन्वातरं हसः ॥ ११ ॥ ततस्तौ द्रो
णशैनेयौ युयुधाते परंतपौ ॥ शरैरनेकसाहस्रैस्ताडयंतौ परस्परं ॥ १२ ॥ इषुजालावृतं व्योमचक्रतुः पुरुषर्षभौ ॥ पूरयामासतुर्वीरावुभौ दशदिशः शरैः ॥ १३ ॥

बाणे इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कार्मुकाकर्ष इव विक्षेप आसारप्रसाधनं यस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥